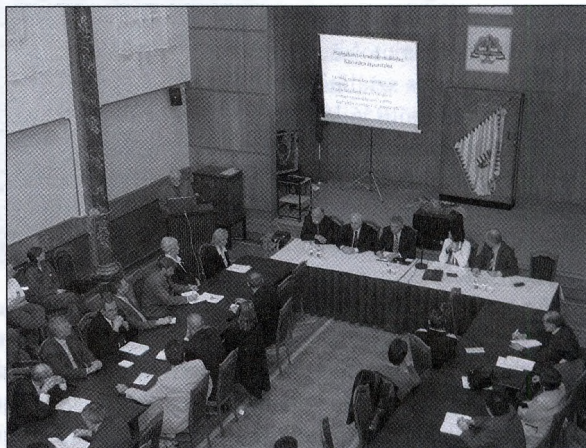

1956 szilánkjai

A Rendőrtiszti Főiskola Büntetés-végrehajtási, illetve Társadalomtudományi Tanszéke „1956 szilánkjai” címmel konferenciát szervezett 2006. november 15-én a Főiskola dísztermében. (Az alábbi tudósítás csak röviden villantja fel a tanácskozás eseményeit, legfontosabb gondolatait – a rendezők, mint elhangzott a tanácskozáson, a konferencia teljes anyagát külön kiadványban kívánják megjelentetni.)

A rendezvényt **Kondorosi Ferenc**, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium államtitkára, a konferencia fővédnöke nyitotta meg. A Magyar Tudomány Napja kapcsán kifejtette, hogy a tudomány jelentősége többek között abban rejlik, hogy megadja számunkra a tisztánlátás lehetőségét. Hangsúlyozta, hogy egy ötvenhatunk van, de többféle tudományos megközelítés szükséges történéseinek feltárásához.

Valsicsák Imre főiskolai tanár, a Társadalomtudományi Tanszék vezetője „Az 56-os forradalom minden napjainak értelmezhetősége” című, a filozófia nézőpontját érvényesítő előadásában a történelmi tudat, emlékezés, felejtés problematikáját állította középpontba. Az előadó kiemelte, hogy annyi ötvenhat létezik, ahányan részt vettek benne. Az 1956-ban élő és a mindennapokban cselekvő emberek száma az idő eltelével egyre csökken, míg a szubjektív ötvenhatok száma egyre gyarapszik.

Az előadó kiemelte, hogy annyi ötvenhat létezik, ahányan részt vettek benne. Az 1956-ban élő és a mindennapokban cselekvő emberek száma az idő eltelével egyre csökken, míg a szubjektív ötvenhatok száma egyre gyarapszik.

Tari Ferenc ny. bv. altábornagy, a Büntetés-végrehajtási Tanszék vezető helyettese nagy érdeklődéssel kísért előadása Nagy Imre és mártírtársai újratemetését, az azt előkészítő munkálatokat idézte fel eredeti dokumentumra támaszkodva. Az előadó, aki a 1988-89-ben a büntetés-végrehajtás akkori parancsnok-helyetteseként jelentős érdemekeket szerzett a 301-es parcella arculatának kialakításában, bemutatta azt az izgalmas eseménysort, amely a hozzátartozókkal történt kapcsolatfelvételtől, illetve a parcella „újrafelfedezésétől” kezdve az áldozatok exhumálásán keresztül a végső, 1989. június 16-án lezajlott ünnepélyes kegyeleti aktusig vezetett.

Tarján Gábor főiskolai docens „Szakmai stabilizálódás a BRFK-n 1957-1958-ban” című előadásában sokoldalúan – szintén dokumentumokra alapozva – jelenítette meg a rendőrség azon tevékenységét, amelyet a forradalom leverése után fejtett ki annak ér-

dekében, hogy a korabeli magyar társadalomban még meglévő politikai ellenállás kisebb-nagyobb megnyilvánulásait elfojtsa.

A konferencia délutáni programjának első előadója **Kozáry Andrea** főiskolai tanár volt, aki a magyar forradalmi októberek (1848, 1918, 1956) közös vonásait és tanulságait elemezte. Az előadó rámutatott, hogy az őszirozsás forradalom és 1956-os forradalom egyaránt 1848 eszméihez nyúlt vissza. 1956-ról szólva kifejtette, hogy a szabadság megélése közös volt, de a forradalomban részt vevők céljai, eszközei között jelentős különbségek mutatkoztak.

Bodonyi Ilona főiskolai docens „1956 rendszerváltó kísérleteink sorában” című előadásában az 1944/45-ben kibontakozott népi demokratikus átalakulás és az 1956-os forradalom eszméi között vont párhuzamot. A felszabadulás után népi önkormányzatok (nemzeti bizottságok) jöttek létre, amelyek azonban nem alakulhattak a közigazgatási szervvé a baloldal nyomása miatt. Az 1956-ban létrejött munkástanácsok – a népi önkormányzatiság akkori megnyilvánulásai – a forradalom november 4-i leverése után is tovább működtek, így egy ideig kettős hatalom alakunk ki Magyarországon.

A konferencia utolsó előadója **Lőrincz József ny. bv. dandártábornok**, egyetemi docens volt, aki a sztálini büntetőpolitika büntetés-végrehatási vonatkozásairól beszélt. „Amíg a 1948 és 1956 közötti nyolc évben Nyugat-Európában jovialis büntetőpolitika alakult ki, nálunk a drámai fordulat következett be”- mondta előljáróban Lőrincz József, aki ezt követően külön-külön elemezte a halálbüntetések és a szabadságvesztés büntetések számának alakulását. Az előadó rámutatott, hogy a szovjet és a magyar politikai vezetésben bekövetkezett változások közvetlenül befolyásolták a hazai börtönképességet mértékét.

Az amúgy is érdekes program még érdekesebbé, elevenebbé, mintegy fórum jellegűvé vált azért, hogy az egyes előadásokat hozzászólások, viszontválaszok követték. (A tanácskozás levezető elnökei **Valcsicsák Imre**, a Társadalomtudományi és **Ruzsonyi Péter**, a Büntetés-végrehajtási Tanszék vezetői voltak.)

Összefoglalásként megállapítható, hogy a konferencia méltó módon emlékezett meg az 1956-os forradalom 50. évfordulójáról, sokrétűen tárgyalta ötvenhat szellemi örökségét, illetve – nem utolsó sorban – számos szakmatörténeti adalékkal is szolgált.